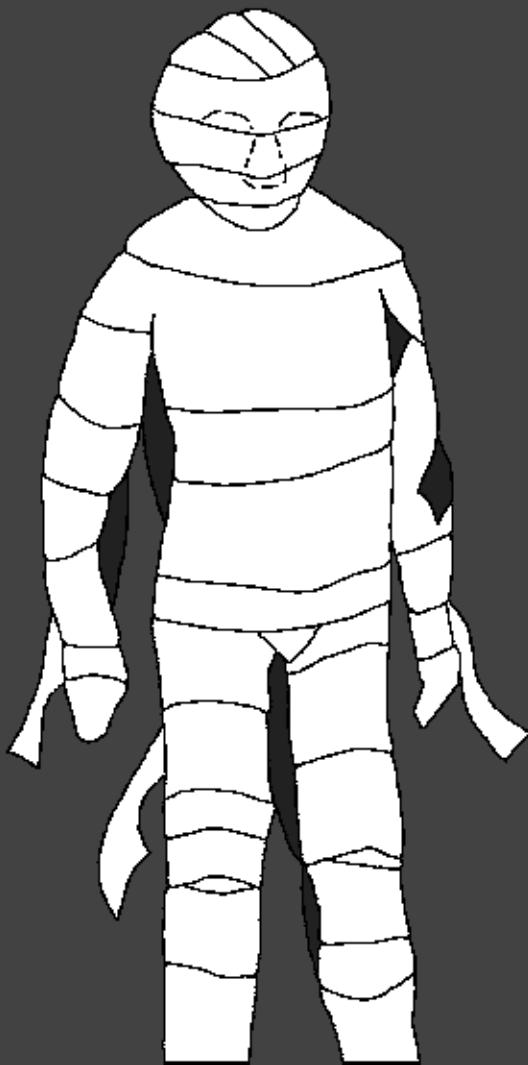

Китоби Муқаддас барои кӯдакон

Элишоъ,
марди
мӯъҷизакор

Муаллиф: Edward Hughes

Рассом: Lazarus
Alastair Paterson

Адаптатсиякунанда: Ruth Klassen

Тарҷумон: Tajikistan Bible Society

Тартибдиҳанда: Bible for Children
www.M1914.org

©2022 Bible for Children, Inc.

Литсензия: Шумо ҳақ доред, ки ин ҳикояро нусхабардорӣ ё
чоп кунед, аммо ба фурӯҳтан иҷозат надоред.

Барои кашидани говоҳан барзагов намерасид.

Як барзагови дигар даркор буд. Аммо ин деҳқони

чавонеро, ки Элишоъ ном дошт, аз кор бознамедошт.

Вай бо барзаговҳо якҷоя шуда, ҷойи барзагови намерасидаро гирифт.

Элишоъ марди боқуввату доно ва

меҳнатдӯст бояд бошад.

Ҳангоме ки Элишоъ замин
шудгор мекард, пайғамбар
Илёс ба наздаш омада,
вайро ҷеғ зад. Ҷавонмард
саҳрои худро тарк кард, то
хизматгори Худо шавад.
Рӯзе Худо Илёсро дар
гирдбод ба осмон баровард.
Акнун Элишоъ барои

халқи Исроил,

пайғамбари
Худо буд.

Ҳарчанд Элишоъ аз рафтани
Илӛс ғамгин буд, ӯ дуо кард, ки
Худо ба вай, ба монанди Илӛс
қудрат диҳад. Элишоъ чомаи
Илӛсро гирифта, ба мисли
Илӛс оби равони дарёро зад.

Об ҷудо шуд.
Акнун Элишоъ
медонист, ки Худо
ҳамроҳи ӯст.

Рӯзе вақте ки Элишоъ ба шаҳраки Байт-Ил мерафт, чанд наврас вайро масхара карда, “Эй кал, боло рав!” гуфтанд. Онҳо парво надоштанд, ки Элишоъ, пайғамбари Худо буд. Баъд бо онҳо ҳодисаи ҳайратовар рӯй дод. Ду хирси мода аз ҷангал баромада, аз байни онҳо чилу ду наврасро пора-пора карданд.

Боре Элишоъ бевазанеро вохӯрд, ки қарздор буду
онро баргардонда наметавонист. Шахси қарзхоҳ

барои гирифтани пулаш,
ду писари бевазанро

ҳамчун ғулом

гирифтани буд.

Элишоъ гуфт:

“Рафта аз ҳамаи

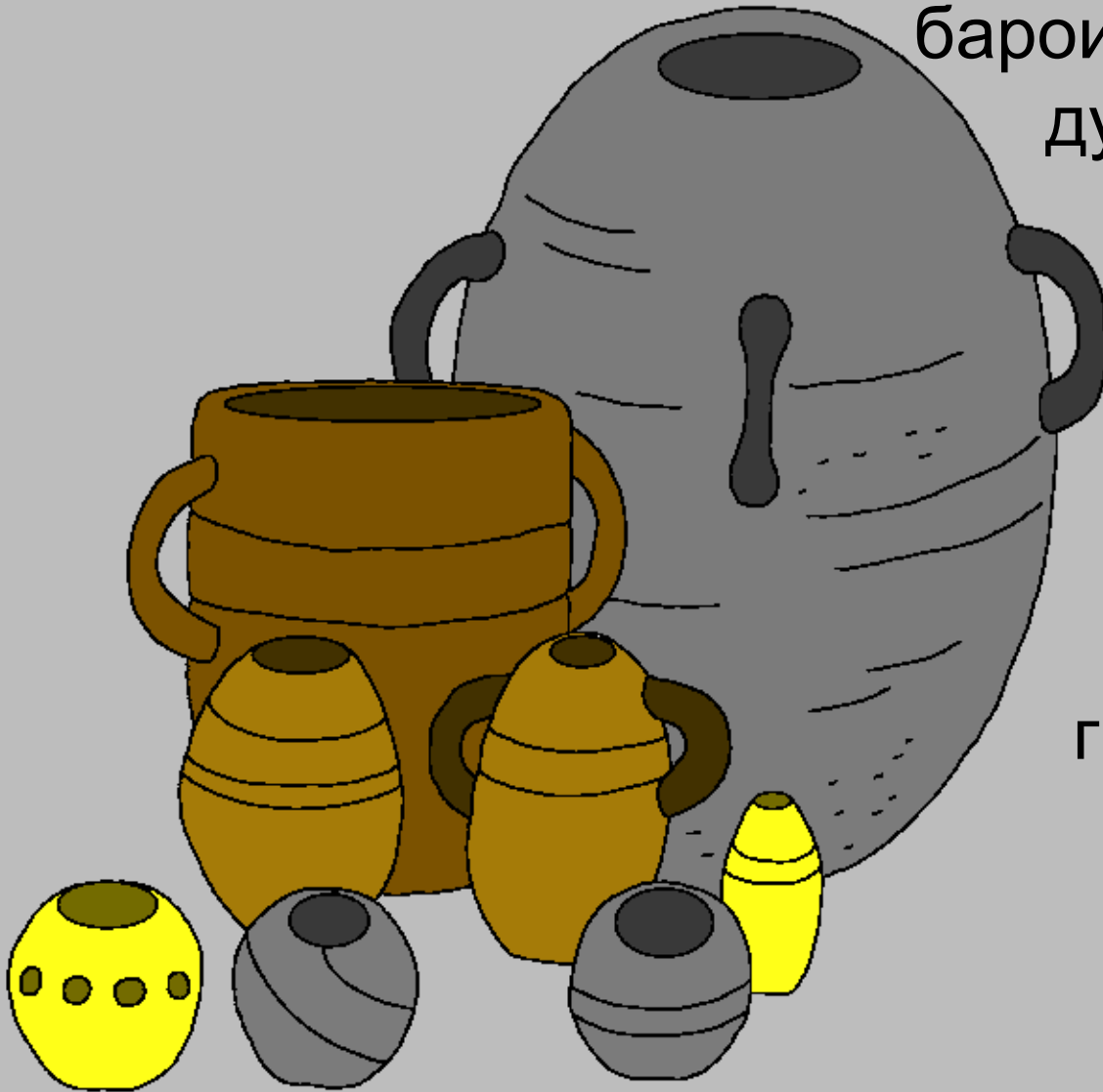
ҳамсоҳоят

зарфҳои холи қарз

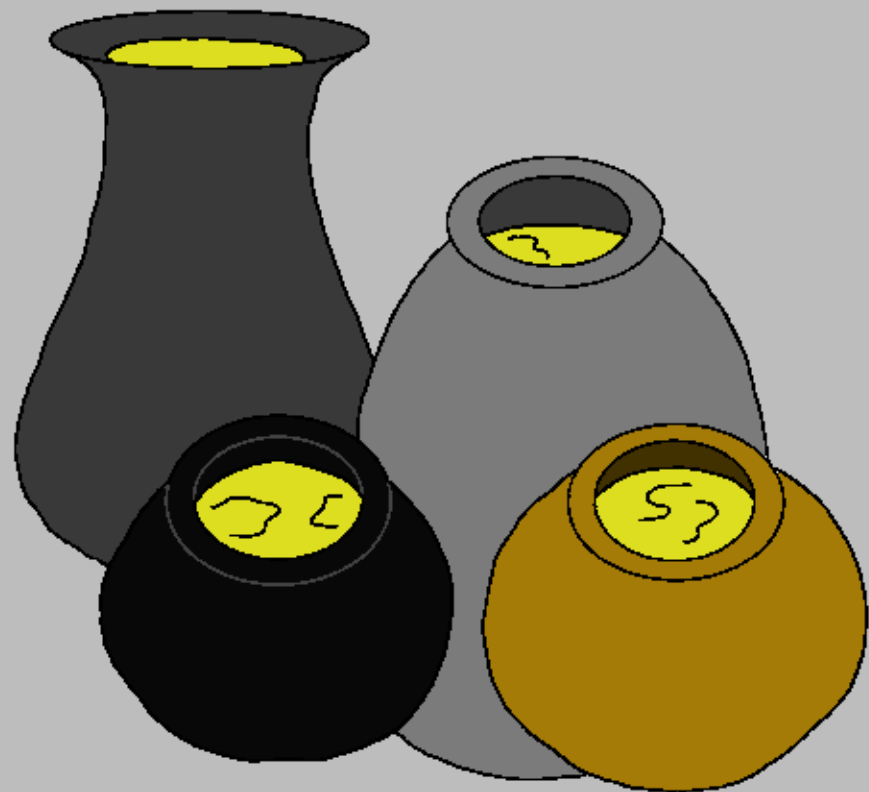
гир”. Худо барои он

зан як чизи аҷоиб

кардани буд.

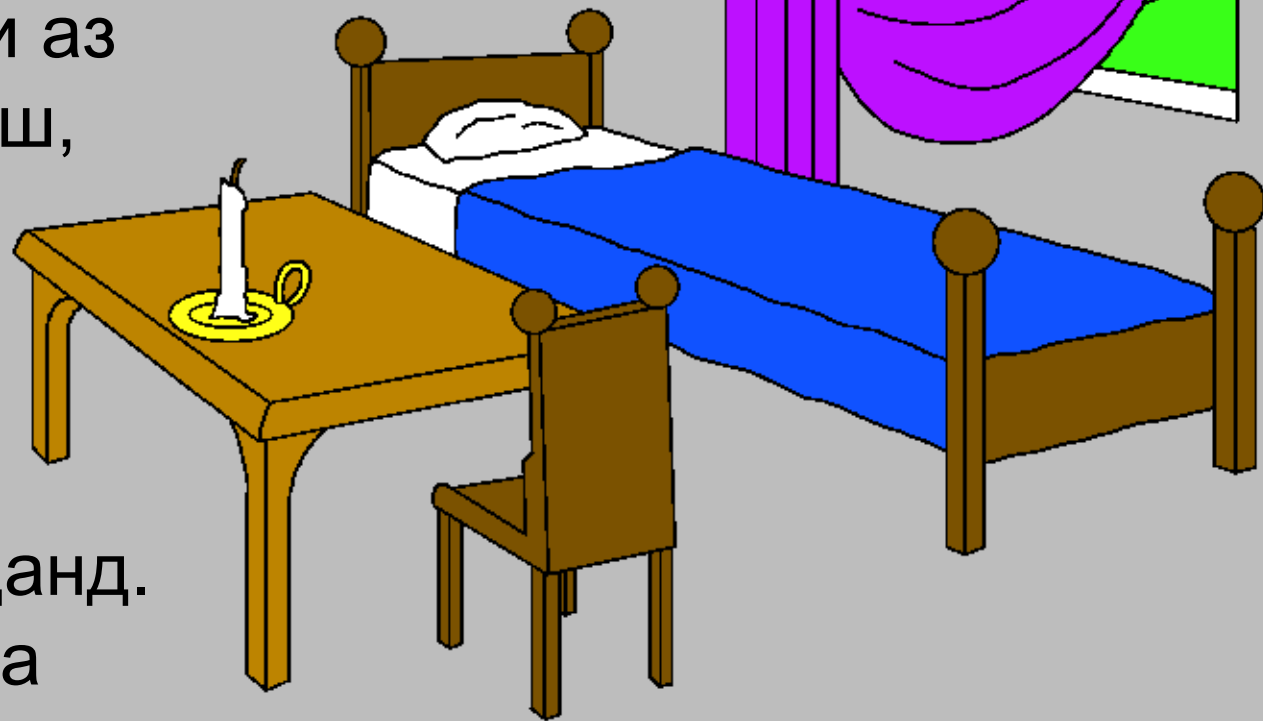

Зан дар хона танҳо як
кӯзаи хурди равған
дошт. Аммо аз он
зарфи хурд хеле
равған рехта, тамоми
он зарфҳоро пур кард.
Агар онҳо дар ҳамон
рӯзҳо деги калон
медоштанд, ба
фикратон Худо онро
ҳам пур мекард? Баъд
бевазан равғанро
фурӯхта, писаронашро
наҷот дод.

Зани дигаре бо шавҳараш дар
хонашон барои Элишоъ ҳуҷрае
тайёр карда буданд, то
Элишоъ ҳангоми аз
он ҷо гузаштанаш,
дар он ҳуҷра
зиндагӣ кунад.
Дар ҳуҷра онҳо
кат, чароғ ва
мизу курсӣ монданд.
Он ҳуҷра ҳамеша
барои Элишоъ
ҷудо шуда буд.

Элишоъ фикр кард, ки чӣ гуна ба меҳрубони
ин зану шавҳар ҷавоб гардонда метавонад. Чун
фаҳмид, ки онҳо фарзанд надоранд, ӯ як гапе гуфт,
ки зан ба он базӯр бовар мекард. Элишоъ гуфт:
“Соли оянда дар ҳамин вақт ту писаре ба оғӯш
мегирӣ”. Дар
ҳақиқат баъди
як сол кӯдак
таваллуд шуд.

Чанд сол баъд ҳамон бача ҳамроҳи падараш дар саҳро буд. Ногаҳон бача “Сарам, саракам” гуфта гиря кард. Вақте ки вайро ба назди модараш оварданд, ӯ то пешин рӯйи зонуи модараш нишаст ва баъд вафот кард. Зан бачаро дар ҳуҷраи Элишоъ, рӯйи ҷогаҳ хобонд.

Ба фикратон кӣ ба зан
ёри дода метавонист?

Элишоъ гуфтед? Ҳа, ин дуруст! Зан харро зин карда, бо суръати баланд ба ҷустуҷӯи Элишоъ рафт. Пайғамбар ба хонаи зан омада, худаш танҳо ба болохона баромад ва ба Худованд дуо кард.

Худо писарчаро гашта зинда кард. Элишоъ занро ҷеғ зада гуфт,

ки писарашро бардорад. Зан чӣ қадар хурсанд шуда бошад!

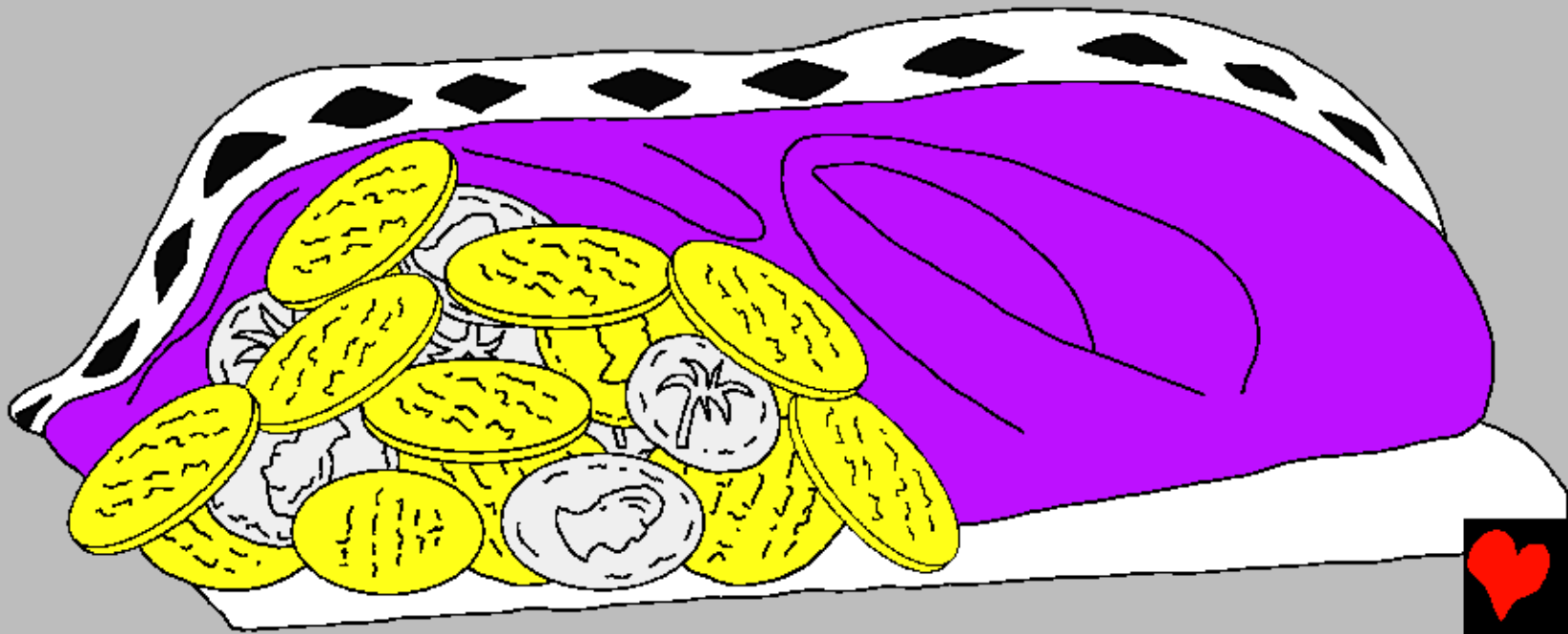
Дар наздикии сарзамини Арам сарлашкаре бо номи Наамон мезист. Ҷ марди далеру боқувват буд, вале бемории даҳшатноки пӯст дошт.

Зани Наамон
духтарчаи ғулом
дошт, ки аз Исроил
асир гирифта шуда
буд. Ин духтарча
гуфт: “Кошкӣ Наамон
ҳамроҳи пайғамбаре,
ки дар Исроил аст,
мебуд. Пайғамбар
ӯро аз бемории
пӯсташ шифо
медод”.

Наамон даррав барои дидани
пайғамбар равон шуд. ӯ ҳамчун
тӯҳфа, тиллову нуқра ва
либосҳои зебо гирифт.

Хизматгори Элишоъ
баромада
гуфт:

“Рафта ҳафт маротиба
дар дарёи Урдун
шустушӯ намо. Он гоҳ
ту пок мешавӣ”. Аммо
Наамон хашмгин
шуд. Магар вай дар
дарёҳои тозаву софи
сарзамини худ, яъне
Арам шустушӯ карда
наметавонист? Ё
хашмгинона тоб
хӯрда, ба тарафи
хонааш равон шуд.

Хушбахтона барои
Наамон, хизматгоронаш
вайро розӣ кунониданд,
ки ба фармони Элишоъ
итоат кунад. Наамон
рафта, дар дарёи
Урдун ҳафт бор ғӯта
зад ва бемории пӯст,
ки вай дошт, шифо ёфт.
Сипас Наамон Худои
ҳақиқӣ, Худои Элишоъро,
Худовандеро ки вайро аз
бемории пӯст шифо дода

буд, ибодат намуд.

Худо хизматгори Худ,
Элишоъро ҳатто пас аз
маргаш ҳам истифода
бурд. Рӯзе дар ғоре ки
дар он ким-кайҳо Элишоъро
гӯронида буданд, мардеро гӯр
карданд. Вақте ки ҷасади мард ба
устухонҳои пайғамбар
расид, вай зинда
шуда ба по хест. Дар
ҳақиқат Худо қудрати
бузургаширо ба воситаи
хизматгори вафодораш,
Элишоъ нишон дод.

Элишоъ, марди муъҷизакор

Ҳикоя аз Каломи Худо

Подшоҳон 2-13

“Ошкор шудани Каломи Ту равшани
мебахшад”. Забур 119:130

Хотима

Ин ҳикояи Китоби Муқаддас дар бораи Худои аҷоибӣ мо нақл мекунад, ки моро офаридааст ва мехоҳад, ки мо Ӯро шиносем.

Худо корҳои бади моро медонад ва онҳоро гуноҳ меномад. Ҷазои гуноҳ марг аст, аммо Худо туро саҳт дӯст медорад. Барои ҳамин Худо Писари ягонааш, Исои Масеҳро фиристод, ки ҷазои гуноҳҳои туро ба Худ гирифта, дар рӯи салиб меҳкӯб шуда мурад. Баъд Исо гашта зинда шуду ба осмон рафт! Агар ту ба ин бовар карда, ба Исо имон биёри ва аз Ӯ хоҳиш кунӣ, ки гуноҳҳоятро бахшад, Ӯ гуноҳҳоятро мебахшад! Ӯ ба вучуди ту даромада, дар қалби ту зиндагӣ мекунад ва ту ҳамеша ҳамроҳи Ӯ хоҳӣ буд.

Агар бовар кунӣ, ки ин рост аст, ба Худо гӯй:

Исои меҳрубон, ман бовар мекунам, ки Ту Худо ҳастӣ, аммо шакли инсонро ба Худ гирифтӣ, ки ба ҷои мани гунаҳкор ҷон диҳӣ. Ту гашта зинда шудӣ ва ҳоло ҳам зинда ҳастӣ. Илтимос ба ҳаёти ман биё ва гуноҳҳои маро бахш, то ки ҳаётам нав шавад ва рӯзе пеши Ту рафта, то абад бо Ту бошам. Ба ман ёри деҳ, ки ҳамчун фарзанди Ту ба гапҳои Ту гӯш карда, барои Ту зиндагӣ кунам. Омин.

Ҳар рӯз Китоби Муқаддасро хонда, бо Худо сӯҳбат кун!

Юҳанно 3:16

